

Komentár evanjelia na nedeľu 22. týždňa v Cezročnom období (cyklus B) – zamilované srdce

Komentár na nedeľu 22. týždňa v Cezročnom období (cyklus B). „Človeka nemôže poškvrniť nič, čo vchádza doň zvonka, ale čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka.“ Ježiš nás pozýva, aby sme sa pozreli do hĺbky svojho srdca. Nechce, aby sme sa riadili prísnyimi pravidlami, ale aby sme milovali Boha a druhých.

Evanjelium (Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23)

K Ježišovi sa zišli farizeji a niektorí zákonníci, ktorí došli z Jeruzalema. A videli niektorých z jeho učeníkov jest chlieb poškvrlenými, to jest neumytými rukami. Farizeji totiž a Židia vôbec držia sa obyčaje otcov a nejedia, kým si neumyjú ruky až po zápästie. A keď prídu z trhu, nejedia, kým sa nevykúpu. A zachovávajú ešte mnoho iných vecí, ktoré prevzali: umývanie čiaš, džbánov, medeníc a postelí. Farizeji a zákonníci sa ho opýtali:

„Prečo sa tvoji učeníci nedržia obyčaje otcov a jedia chlieb poškvrlenými rukami?“

On im povedal:

„Dobre o vás, pokrytcoch, prorokoval Izaiáš, ako je napísané:

„Tento ľud ma uctieva perami,

ale ich srdce je ďaleko odo mňa.

No darmo si ma ctia,

lebo náuky, čo učia, sú iba ľudské príkazy.'

Božie prikázanie opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov.“

Potom znova zavolať k sebe zástup a povedal im:

„Počúvajte ma všetci a pochopte!
Človeka nemôže poškvrniť nič, čo vchádza doň zvonka, ale čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka.“

Lebo znútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, zlomyseľnosť, klamstvo, necudnosť, závisť, rúhanie, pýcha, hlúposť. Všetky tieto zlá vychádzajú znútra a poškvrňujú človeka.“

Komentár

V dnešnom evanjeliu rozjímame nad Pánovými slovami o čistote ľudského srdca. Tento úryvok úzko súvisí s Mt 5,8: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“. Vzťahovanie týchto dvoch úryvkov nás privádza k záveru: aby sme boli šťastní, musíme nazrieť do hĺbky svojho srdca a usilovať sa milovať Boha a druhých. Kto to robí, uvidí Boha.

Farizeji sa pohoršujú nad tým, že Ježišovi učeníci nedodržiavajú niektoré židovské tradície, napríklad umývanie rúk pred jedlom. Ježiš povzbudzuje farizejov, aby nedodržiavali predpisy preto, že sú to tradície, ale preto, že sú nástrojom lásky k Bohu.

Pán nechce formálne dodržiavanie predpisov. Farizejov nazýva „pokrytcami“, pretože konajú v súlade s tradíciami, ale so srdcom vzdialeným od Boha a od iných ľudí.

V gréčtine pokrytec znamená herec, umelec alebo maska (v divadelnom predstavení). Teda ten, kto žije jedným spôsobom, ale voči iným sa správa inak. Boh nechce pre náš život masky. Divákovi nie sú iní ľudia, ale Boh, ktorý vidí všetko, čo robíme, a pred ním nemôžeme nosiť masku.

Ten istý problém „farizejstva“ je veľmi aktuálny aj pre dnešných kresťanov. Pre mnohých sa môže byť kresťanom obmedzovať na plnenie radu prísnych pravidiel alebo povinností: chodiť v nedeľu na svätú Omšu, z času na čas ísť na spoveď atď... Dobré veci, bezpochyby, ale robené bez zamilovaného srdca nás vedú k farizejskému postoju.

Pripomeňme si nové prikázanie: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše a z celej svojej mysle. To je najväčšie a prvé prikázanie. A druhé

je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého“ (Mt 22, 37-39). Ježiš ide ďalej. Vyzýva nás, aby sme sa pozreli do svojho vnútra. Nechce, aby sme plnili povinnosti, ale aby sme milovali. Cieľom je milovať, nie plniť. Ak sa nesnažíme milovať Boha a druhých, povinnosti strácajú zmysel.

Boh nás pozýva, aby sme sa pozreli do hĺbky svojho srdca: „Lebo znútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, zlomyseľnosť, klamstvo, necudnosť, závišť, rúhanie, pýcha, hlúposť. Všetky tieto zlá vychádzajú znútra a poškvrňujú človeka“.

Ale je to aj miesto, kde sa rodí všetko, čo je v človeku dobré: služba druhým, štedrosť, pokora, láska k posvätnému, skromnosť, láska k Bohu a blížnemu.

A ako poznám Božiu vôľu pre mňa?
Na to, aby sme dokázali rozlíšiť
dobro od zla, máme veľmi cenný
prostriedok: modlitbu. Modliť sa
znamená hovoriť s Bohom v hĺbke
svojho srdca. Celý náš život musí
prejsť týmto prostriedkom. Počas
modlitby sa spájajú nebo a zem.
Práve v hĺbke srdca spoznávame
Božiu vôľu pre nás.

Aby sme sa mohli modliť s Bohom, je
potrebné oslobodiť srdce od
vlastných klamstiev, hriechu.
Hriechy menia vnútorný pohľad,
menia spôsob hodnotenia vecí.
Spôsobujú, že vidíme veci, ktoré nie
sú pravdivé. Náš najväčší nepriateľ je
skrytý v nás samých a my sa musíme
obrátiť k Pánovi.

Obráťme sa na Pána v modlitbe, aby
nás urobil milujúcimi Jeho a druhých
v každej životnej situácii. Prosme ho
o zamilované srdce.

Pablo Erdozáin // Jonathan
Borba - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-
b-to-22/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-22/) (09.08.2025)